СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 268. Джерзі Сіті, Н. Дж., субота, 16-го листопада 1935. — VOL. XLIII. No. 268. Jersey City, N. J., Saturday, November 16, 1935 THREE CENTS

ВРОЧИСТА ІНАВГУРАЦІЯ ПЕРШОГО ПРЕЗИДЕНТА ФИЛИПИНІВ

МАНІЛА. — У пятницю відбулася тут інавгурація, себто введення в уряд, першого президента филипинських островів, що становить признання нової автономної филипинської республики („Филипин комонвелт").

Інавгурацію влаштовано з незвичайною помпою. Серед величезної товпи народу, що доходила до 250,000 люда, панувало надзвичайне одушевлення.

Сама інавгурація відбулася на входових ступнях будинку леґіслятури. Між гістьми були представники американського уряду: віцепрезидент Злучених Держав, Джан Ґарнер, секретар війни Джордж Дерн, 17 сенаторів і 26 конґресменів.

У своїй інавгураційній промові Мануель Кесон, як перший президент филипинської самоуправної країни підкреслив зобовязання, які випливають з надання Филипинам свободи. Він заявив, що новий уряд Филипинів здушить силою всякі безправні виступи проти уряду Филипинів або суверенности Злучених Держав.

В імені президента Злучених Держав говорив секретар Дерн, кажучи, що заки вповні незалежна филипинська республика стане ділом, треба знайти спосіб охоронити інтереси народів американського й филипинського.

Потім Кесон зложив присягу президента.

СУД ПІДДЕРЖУЄ ЗАКОН ҐОФІЯ.

ЛУИСВИЛ (Кентокі). — Місцевий окружний федеральний суд видав тут в одній справі судове рішення, що закон Ґофія про мягкий вуголь у ніщо не нарушує американської конституції.

Позов, у котрім зачіпається конституційність закона Ґофія, внесли 19 вуглевих підприємств. Вони казали, що конґрес не має права заводити таких обмежень свободи ведення бизнесу й торговлі вуглям, які знайшли місце в законі Ґофія. Вони спиралися на те, що подібні закони могли би видавати хіба стейти, а не конґрес.

Суд заявив, що коли стейти безрадні, то подібне законодавство все видає федеральний конґрес.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ПРОТИ КУПНА НІМЕЦЬКОЇ СТАЛІ.

ВАШИНҐТОН.—„Адміністрація публичних робіт" дала запевнення організаціям, котрі протестували проти закупна німецької сталі на будову „триборового" моста в Ню Йорку, що набудуче уряд буде дивитися за тим, щоб не купувати чужих продуктів на будови, які ведуться за федеральні зоб'язані публичні фонди.

Проти вживання німецької сталі виступали американські фабриканти сталі та Американська Федерація Праці.

Уряд постановив теж розслідити справу закупна німецької сталі на будову „триборового" моста. Уряд хоче дізнатися, з одного боку, чому то американські продуценти подали однакову ціну на сталь, а з другого боку, чому німецькі продуценти могли подати таку низьку ціну. Кажуть саме, що американські фабриканти сталі змовилися, яку ціну подати, а німецькі фабриканти могли подати низьку ціну, бо вони мають субсидії від своєї держави.

Нюйорський посадник Ля Ґвардія робить заходи, щоби контракт про закупно німецької сталі на будову моста уневажнити.

УРЯД СТИНАЄ ЗАПОМОГОВІ ПАЙКИ.

ВАШИНҐТОН. — Федеральний уряд далі відмовляє стейтам допомогу на пайки для безробітних.

Досі федеральний уряд перестав давати фонди на пайки 26 стейтам.

СЛІДСТВО НАД „ВУГЛЕВИМ БУТЛЕҐЕРСТВОМ".

ПОТСВИЛ (Па.). — Урядовий розслід „вуглевого бутлеґерства" розкриває цікаві факти.

Ці факти показують, що дуже поважна частина громадянства дивиться на це „бутлеґерство" потурливо. Видно це з того, що бутлеґерство угля займається навіть один суперінтендент недільних шкіл та що один бутлеґер пізвав у суд другого за крадіж „його вугля".

Торговці вуглям починають орґанізуватися для боротьби проти цього явища.

БОРОТЬБА ПРОТИ РЕКЕТІРСТВ.

НЮ ЙОРК. — У місцевім стейтовім суді відбулася розправа проти трох осіб, обвинувачених за так зване рекетірство в торговлі солодко-водною рибою. Первісно було 82 обвинувачених, але більшість їх уже призналася до вини. Прокураторія закидала, що гуртові торговці рибою змовилися з урядом робітничої юнії, а робітники побивали дрібних торговців, що не хотіли платити встановлених заговірниками цін.

По 7 годинах нарад присяжні признали 3 підсудних винуватими. Кождому з них грозить грива до 20,000 долярів та вязниця до 4 літ.

ПРОПАЛИЙ ЛЕТУН ЖИВЕ МІЖ ІНДІЯНАМИ.

Один католицький місіонар приніс відомість до Трінідад, що Павло Редферн, американський летун, що зник вісім літ тому, коли пробував перелетіти з Джорджії (в Злучених Державах) до Ріо де Жанейро, живе по нинішній день між Індіянами на пограниччі між французькою та голяндською Гуяною і Бразилією. Редферн розбив свій літак в краю індіянського племени, що не мало ніякої стичности з білими людьми 30 літ. Коли Індіяни прибігли до упалого з неба чудовища і знайшли білого чоловіка, вони думали, що він неживий. Та чародій племени відкрив, що він ще дихає. Він взяв його до себе і Редферн вернувся до здоровля, однакож не володіє більше ногами. Він навчив Індіян робити ріжні дивні і вартісні річи і Індіяни вважають його за бога. Мабуть і Редферн призвичаївся до Індіян, бо, як кажуть, не хоче більше вертатись до білих людей. Та можливо, що причиною цеї неохоти є його каліцтво. Між Індіянами живе собі добре, а як каліка між білими може й був би для них тягаром.

СЕРЦЕ У ВЕЗУВІ.

На вершку Везувія відбувся похорон. У деревляній скринці спустили в кратер серце одного самогубця з Неаполю. Він застрілився з нещасливого кохання і залишив заповіт: „Моє серце вже за життя жер огонь, нехай воно спалюється в ньому і після моєї смерти!" Приятелі виконали його заповіт дуже оригінально.

УМЕРЛО 13,000, ВРОДИЛОСЯ 26,000.

Минулого року заключено в Підкарпатській Руси 5,416 подружь. Померло 13,284, а вродилося за той час 26,815. Тож вродилося двічі стільки, як померло. Розмірно найбільше дітей вродилось у волівській окрузі, а розмірно найменше в Ужгороді. Незаконних дітей уродилося в цілій Підкарпатській Руси 2,757. Найбільше з них припадає на округу тячівську (399). Процентово найбільше незаконних було в Ужгороді й найменше в Мукачеві й околиці.

ЯЙЦЯ КРОКОДИЛІВ НА МИТНИЦІ.

Цими днями перевозив один літак із Пари (Бразилія) до Мільтона (Флорида) незвичайний транспорт. Було там 12,000 яєць крокодилів, вигрітих на одній фармі біля Мільтона. На митниці прийшло до суперечки з урядовцями: чи треба за такі яйця платити таксамо мито як за курячі? Митні приписи не згадують нічого про крокодилів.

СВИНЯ ПРОЖИЛА 69 ДНІВ У СТИРТІ.

Свиня американського фармера Дженкинса, в стейті Канзас, практично повчила, як то впасти на вазі. Маючи 175 фунтів ваги, одного дня вона пропала підчас молочення пшениці. 69 днів пізніше друга свиня підрила стирту соломи і викопала звідтам свою товаришку, яка вже важила тільки сто фунтів і була очевидно, дуже ослаблена.

ВРАТУВАВ ЖІНКУ ВІД СМЕРТИ, А ПОТІМ УБИВ.

В Гемилтоні, Онт., оправдано Юрія Боднара за те, що вбив свою жінку. Цікава є історія подружжя Боднара. Він 20 літ тому вратував свою жінку, коли вона топилася в Гемилтонськім заливі. Тоді він був молодий іміґрант, а його жінка, Една Виліямс, була стенографістка. Вратування дівчини від смерти було початком їх знайомства і потім любови. Вони подружились, але подружжя по 20 літах скінчилося убиттям жінки.

ПРИСПАЛИ ДЕРЕВО.

Хльороформом присипляють людей для операцій, а тепер присипляють дерево. Специяліст від дерев, Мартин, оповідав недавно в Торонті про таку пробу:

Пересаджували 30 стіп високого дуба. Та найперше обвинули все гілля з листям, щоб зробити ніч, а потім напустили під кору хльороформу. Коли дуб „заснув", скоро його викопали і пересадили, поки пробудився. Наслідки були дуже добрі. Коли дерева не приспати, листя зараз вяне, а тут листю нічого не шкодило.

ГОЛОВА З ЧИСЛАМИ.

В Осльо здавав недавно іспит один студент з історії. Він прохав своїх професорів, щоб питали його головно дати. Для проби питали його три дні; з 25,000 ріжних дат, які він знав на память, не знав тільки 20. В інших предметах студент має зовсім пересічний талант.

ДІВЧИНА, ЩО ПЯТЬ ЛІТ УДАВАЛА ХЛОПЦЯ.

В Едмонтоні (Канада) придержала поліція 22-літню Коринну Лабукейн, фармерську дівчину з північної Алберти, яка пять літ удавала хлопця і за ввесь той час ні разу не мала на собі жіночого одягу. Маючи 17 літ, вона покинула родинний дім, переодягнулася на хлопця і від того часу постійно працювала на жнивах у фармерів, у лісах та тартаках, їздила „зайцем" у вантажних вагонах і спала, де попало, в дешевих міських „румінг гавзах" і фармерських шопах. За ввесь час свого волокитства вона нікому не признавалася, що перебрана за хлопця. Поліційний суддя наказав їй переодягнутися на дівчину, залишити волокитство й переїхати на фарму до свого діда (родичів не має). А щоб їй не скортіло вдруге волочитися, дав їй один рік вязниці з завішенням.

СОВЄТСЬКА АРМІЯ.

Паризький „Матен" пише, що совєтська армія складається тепер з 10 міліонів людей. Важка совєтська артилерія складається з 700 гармат. Крім того мають тепер большевики 4,300 літаків і 3,500 тенків.

КОРОВА АКРОБАТКОЮ.

В Единбургу відвідувачі цирку мають незвичайну атракцію. Показують там корову, що ходить по мотузі, ще й танцює. Власник цеї молочної танцюристки навчив її акробатики так, що казав їй спершу ходити по вузькій дошці, на кінці якої лежала для неї пожива. Згодом дошку заступив мотузок. Коли корова почала танцювати — не знаємо.

ПОШУКУЮТЬ ЕТІОПСЬКИХ ПОЧТОВИХ МАРОК.

Італійсько-етіопська війна спопуляризувала теж почтові марки Етіопії, яких пошукують тепер найбільше у цілому світі. Перші марки видала Етіопія в 1894 р. з портретом Меннелика Великого. Цей портрет намалював італійський мистець. Від цього часу Етіопія видала 370 емісій почтових марок. На теперішніх марках є портрет негуса та його дружини. Автором портрету негуса з його дружиною є вже англійський мистець.

ШЛЮБ У КОРОЛІВСЬКОМУ ЕСПАНСЬКОМУ ДОМІ.

Син колишнього еспанського короля, званий астурійським князем, оженився в Римі з княжною бурбонською. На шлюбі було більш як 500 осіб еспанської шляхти. Шлюб давав архиепископ з Фльоренції. Молода дістала від своїх батьків несесер, від братів і сестер бранзолету, від інших членів рідні: ковтки, перстень, віяльце, кавовий сервіс, туалетове дзеркало, посуду на чай, вази, брилянти тощо. На вечері було 100 гостей, самих із княжого роду, також італійські архикнязі.

ПРОТИ АВТОНОМІЇ.

„Моравско-Слезскі Деннік" закликає уряд присвятити пильну увагу Підкарпаттю, якого значіння для Чехословаччини при теперішній ситуації сильно зросло. Серед таких умовин нема бесіди, щоб дати повну автономію цій країні; навпаки, обовязує повне забезпечення стану посідання цієї землі. „Підкарпаття — пише часопис — творить клин між Польщею і Мадярщиною, уможливлюючи нам легкий звязок з Румунією та Балканом. Без Підкарпаття ми були би без мосту, через який могли би машерувати полки союзних армій". Для вдержання Підкарпаття радить часопис будувати чеські школи й розбудовувати комунікаційні засоби.

ВСЕ ЩЕ ПАЛЯТЬ ВДОВИЦІ.

В Індії є околиці, в яких до сьогоднішного дня залишився звичай, що при смерти мужа палять його жінку. До костирця, приготовленого на спалення мужа, привязують і живу жінку, щоб і вона пішла з мужем разом на той світ. Англійська поліція старається не допускати до цього дикого звичаю та страшно карає учасників того обряду, але це все не помагає. Тубильці дуже вяжуться до цієї традиції та вживають усіх можливих хитрощів, щоб її додержати.

БЕРНАРД ШОВ І ГРОШІ.

Відомий фільмовий продуцент Гольдвайн висловив недавно побажання познайомитися з Бернардом Шовом. Багато людей рішило, що від моменту тої знайомости творець „Жанни д'Арк" продукуватиме фільмові сценарії. Але до того не прийшло, хоча Бернард Шов заявив раз, що його одинокою пристрастю є... гроші. Коли хтось, почувши таку заяву, запитав знаменитого письменника, скільки він, на свою думку, варта в золотих долярах, почув відповідь: „Куди більше, як ви думаєте". Як бачимо, письменник не грішить великою скромністю.

ДЕНЬ ПЕРШОГО ЛИСТОПАДА У ЛЬВОВІ

ЛЬВІВ. — Як кождого року, так і цього зачалося Свято Першого Листопада архієрейською Службою Божою в катедральному соборі св. Юра. В церкві панував зразковий лад. На фотелі перед царськими воротами засів колишній голова першого уряду Західньо-Української Народньої Републики, д-р Кость Левицький. Праворуч від нього сиділи колишні члени уряду, а на кріслах поруч засіли члени Української Парлямантарної Репрезентації. З другого боку засіли голови найповажніших українських центральних, культурних і господарських установ, товариств та організацій. Окремі місця були для колишніх членів визвольницьких армій. Для кожного згори були призначені місця, впорядчики тримали зразковий порядок. Як щорічно, і цього року велику церкву вщерть виповнили маси народу з усіх верств. Царив піднеслий святочний настрій.

В той день і на передодні відбулися в ріжних установах святочні зібрання, присвячені памяті Першого Листопада. Са святочних сходинах УНДО виголошено реферат про листопадовий зрив як переломову хвилю в житті українського народу. На сходинах „Молодої Громади" переведено у відчиті паралелю між станом зперед 1918-го року і теперішнім. Прелеґент д-р Володимир Старосольський ствердив величавий зріст внутрішньої сили народу, поглиблення свідомости та культурницьких цінностей, як найтривкішої підвалини національного розвитку. На сходинах „Союза Українок" переповіла Олена з Федаків Шепарович дуже цікаві спомини з подій у Львові в листопаді 1918 року.

Подібні сходини відбулися і по інших установах. Такі богослуження з нагоди Першого Листопада як і сходини по товариствах відбулися по всіх більших містах Галичини. Святковано в такий спосіб, який можливий у теперішніх обставинах.

ЗАЯВА УПР У ПОЛЬСЬКІМ СОЙМІ.

ЛЬВІВ. — Польський сойм був скликаний виключно для ухвалення повновластей президентові держави у господарських і фінансових справах. Між промовцями говорив як речник Української Парляментарної Репрезентації посол З. Пеленський. На вступі і при кінці бесіди він зложив таку заяву:

„Забираючи перший раз голос у новообранім соймі в імені Української Парляментарної Репрезентації, маю честь ствердити, що входимо до сойму як представники українського народу, щоби стати виразником його збірних змагань, його потреб і всесторонніх національних інтересів. У законодатних палатах будемо творити одноцільну суцільну національну групу і будемо солідарно боронити інтересів нашого народу, борючися за здобуття для нього найширших можливостей всебічного розвою". Потім заявив, що УПР буде домагатися рівномірного трактування всіх українських господарських організацій. Дав теж вислів тому, що є надія, що уряд Косцялковського, який як міністер внутрішніх справ змагав до нормалізації українсько-польських відносин, буде числитися з господарськими потребами українського народу.

По пос. Пеленським говорив пос. Певний від „волинської пятки". Поклонився глибоко по тисячний раз у сторону польського уряду, висказав йому повну льояльність зі сторони „волинських крєсів" і заявив, що УПР не є повною репрезентацією Українців, бо не репрезентує Волині, яка веде свою власну політику і має свою власну „реґіональну" організацію.

ЗАНОСИТЬСЯ НА ВІЙНУ В КИТАЇ.

ШАНҐГАЙ (Китай). — Ситуація дуже поважна, бо таки вже так якби вибухла війна між Японією і Китаєм. Японці змобілізували на манджурській границі дві повні дивізії й є готові заняти кожної хвилі китайську територію між Тієнтсином і Пейпінгом. Станеться це тоді як китайський уряд не погодиться з японськими домаганнями щодо північного Китаю. Понад 100,000 Китайців вже покинули смуму, яка буде наражена в самім початку на японську інвазію. Японія покликала до служби деякі річники резерви, як теж дала приказ своїй фльоті наблизитися до Нанкінґа. Китайці відповідають на це тим, що отсе перший раз від дуже давніх часів, обєднуються і забувають за свої непорозуміння та готуються до боротьби з Японією.

ДАЛЬШІ СТУДЕНТСЬКІ РОЗРУХИ В ЄГИПТІ.

КАЇРО (Єгипет). — Університетські студенти далі демонструють проти Англії й домагаються повної незалежности краю. В нових сутичках з поліцією, що хотіла розігнати 2,000 демонструючих студентів, вбито одного студента, а 15 тяжко ранених відвезено до шпиталю. Майора поліції теж дуже важко ранено в голову.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jeresy City, N. J. on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число з пятниці (з англійською частю):		Friday's issue (witr Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.00	One year	$2.00
На пів року	$1.25	Six months	$1.25
В Джерзи Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$4.75
На три місяці	$2.50	Three months	$2.50

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016. 4-0807.

За кожду зміну адреси платиться 10 цент.ві

З Канади належит посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ТОРГУЮТЬ УКРАЇНСЬКОЮ ШКІРОЮ

У кількох американських ґазетах знову повторилася чутка, що безпосередньо обертається довкола України.

Чутка ця каже, що француський премієр міністрів Ляваль задумує тепер зробити згоду з Гітлером на таких умовах, що Гітлер має дістати вільну руку на сході, а зате заґарантувати Франції східню границю, себто зобовязатися не зачіпати границь, установлених версайським договором, отже не підносити претенсій до Альзації й Льотаринґії.

Якби щось було справді на ділі в цій чутці, то вона показувала би на можливість далеко йдучих змін в Европі. Це показувалоб, що Франція, а з нею відай теж Анґлія й Італія, задумували би піддержати Гітлера в його програмі експанзії на схід, що мав би відобрати від Литви Мемель, а від Росії Україну, а за те лишити Альзацію й Льотаринґію при Франції та Австрію самостійною державою.

На цей плян зовсім певно готова згодитись Італія. В Анґлії на нього могла би піти досить впливова консервативна ґрупа, котрій подобається всякий плян кампанії проти большевицької Росії.

Проти цього пляну виступила би значна частина анґлійської публичної опінії, ворожо настроєної як до Мусолінія так і до Гітлера. Навіть у Франції, де цей плян буцімто виринув, має він багато противників. Противляться йому зліва люди, що не хочуть виступу проти совєтської Росії, та люди зправа, котрим не подобається цей плян тому, бо він мав би такий наслідок, що точка тяжкости в европійській політиці пересунулась би з Франції в центральну Европу, себто, що Франція стала би з держави першої ваги другорядною.

Зараз по цій чутці зявилася в японській пресі звязана з нею чутка, що, мовляв, Америка заключила тайний договір з Росією й Китаєм. Американський уряд заперечує цю вістку як звичайну ґазетярську качку, а американські ґазети пояснюють її як інтриґу японських фабрикантів і мілітаристів добитися більших видатків на воєнні збросння, та всетаки в тій чутці є стільки правди, що Америка вже традицийно не дивиться милим оком на заходи ослабити територіяльно Росію, котра, на погляд Америка, становить опозицію проти Японії, головної суперниці Америки на Тихім океані в Азії.

Про те, скільки правди в цих чутках, не можуть сказати навіть найкраще поінформовані люди, поки справа через якийсь припадок не вийде наверха. Покищо можна певно сказати тільки те, що політичні відносини в Европі непевні та що там ідуть тепер завзяті інтриґи за нове пересунення сил.

БОРОТЬБА ГРЕКІВ ЗА ДЕРЖАВНУ САМОСТІЙНІСТЬ

Грецька справа є для нас передовсім з цеі причини важна, що заледви сто літ уплинуло, коли повстала самостійна грецька держава. Виглядала вона спершу дуже мізерно і мала заледви 750,000 мешканців, то є малощо більше ніж тепер живе Українців в чехословацькій републиці. І тепер вона не є ще вповні соборна, бо декотрі острови, зокрема великий Кипр, до неї не належать.

Теперішня грецька держава числить **шість міліонів двіста тисяч** мешканців. Значить, має менше мешканців ніж є Українців у Польщі. Але і з тих шість міліонів двіста тисяч є лише пять міліонів сімсот шістьдесять тисяч справжніх Греків, а решта це Турки, Болгари (82,000 Македонців) та всіляка інша мішанина.

Греція обіймає південну частину балканського півострова та аж шістьсот островів — звичайно дуже дрібних, але є між ними і такі великі як Крета, Кефальнія, Закинтос, Лямпос, Євдея й інші. Теперішня Греція має 127,320 квадратових кільометрів простору.

Старинна грецька культура стала підставою римської; на тій останній розвинулася взагалі культура західньо-европейська. Здобута Римлянами Греція стала частиною римської держави, але вона розпалася в р. 395 по Хр. на західню і східню, котрої головним містом став Константинопіль. Західньо - римська держава впала в р. 476 по Хр., отже лишилася лише східньо-римська, котра ще біля 800 літ носила на собі латинську політуру. Та східньо-римська, візантійська держава завоювала в 1018 р. і Болгар, котрі аж до р. 1186 були в грецькій неволі. Царгород — Візантія стала осередком східнього християнства і навіть коли її 1453 р. здобули Турки, то дозволили східній християнській церкві дальше існувати, а її вселенський патріярх і досі має свій урядовий осідок у Царгороді. Назва Константинопіль походить від римського імператора Константина (від 274 р. до 337 р.), котрий надав християнській церкві свободу, а столицю своєї держави переніс до Візантії. З Візантії приняла Україна християнську реліґію, церковний устрій, початки письменства і шкільництва та зразки мистецтва. Візантія мала також значний вплив на українське право, державну орґанзіацію та політичне життя взагалі. Наш Володимир Великий взяв за жінку Анну, сестру візантійського імператора Василя ІІ-го; він же й охрестив Київську Русь і впровадив християнство за візантійськими зразками.

Та Греки, від часу здобуття Турками Царгороду (1453 р.), майже перестали бути окремим народом, а чужинці не відріжнювали їх від славянських народів Балкану, що підлягали Туркам, з котрими то Славянами лучила їх православна віра. Задержали лише свою зіпсуту під чужими впливами мову та деякі передання колишньої слави.

Греція — це край гористий: ріллі є всього 15 відсотків, неужитків 35%, сіножатей 37% і 13% лісу. Сільське господарство, головно овочеве й оливки, тютюн, вино; з недостачі вуґля та більших рік (і ті, що є, висихають) не може розвинутися там промисл. Головним заняттям Греків це мореплавство і торговля, з чого (як і про Жидів) повстало неприхильне поняття про Греків. Француський цісар Наполеон називав російського царя Александра І-го найбільшим Греком в Европі, що означало: найбільший „шахрай".

Національне почуття розбудилося серед Греків з кінцем 18-го віку. Внаслідок розвою промислу і торговлі та через це і зносин з цивілізованими европейськими державами почала підноситись і в Греків культура на вищий ступінь. Вони почали закладати школи і працювати над витворенням новогрецької літературної мови, котра стала чимось посереднім між старинною грецькою мовою і народніми діялєктами. І так разом з піднесенням просвіти зросло у Греків і почуття своєї національности.

По погромі Наполеона І-го, підчас Віденського Конґресу 1815 р., стараються Греки про признання для них територіяльної автономії, однак їх бажання той Конґрес відкинув, а створив лише невелику републику, зложену з сімох Йонських островів, під управою анґлійського ґубернатора. Однакож уже і та невеличка держава стала осередком дальшої роботи для визволення всіх „Елинів".

Нарешті в році 1820 вхопили Греки за зброю проти Турків, а то в Мореї та в старинній Лякоції (тепер Манії). На доли зійшли Маніоти, народ воєвничий, що підчинений був своїм ватажкам, котрі, сидячи у своїх гірських гніздах-замках, досі головно між собою воювали, але тепер пішли разом проти спільного ворога.

А в середущій Греції, в Епірі, Клифти, що були свого роду боєвиками, подібними до наших опришків, злучилися також в узброєні відділи і в боротьбі з Турками здобули собі славу героїв, борців за свободу. Моряки з трох навітських островів, Гидри, Спеції і Псари, станули теж до бою, а молодий Грек, що був перше в російській службі, Інсілянті, член тайного товариства „Гетерії", видав горячу відозву до Греків, покликуючись на тіни старинних грецьких героїв Мількіяда, Леоніда та Епамінонда.

Сили Греків у порівнанні до великої турецької держави були дуже невеликі, але всежтаки вони рішилися на боротьбу, котра була і затяжна і кривава, повна ріжних звірств по обидвох боках. Одного разу Турки повісили на сам Великдень на церковній брамі грецького патріярха і трох епископів, убраних у церковні ризи.

Найгіршою бідою для Греків був їх поділ на кілька партій, котрі себе взаїмно поборювали. І так табор Приматів усунув на бік Інсіляитія з його „Гетерією". Ті „Примати" держались Анґлії та виступали проти Клифтів, борців з Морією, котрі були під впливом Москалів.

Справа висбодження Греції стояла так, що без чужої помочі вона не могла би вибитися на свободу.

Та справа мала велику симпатію у просвічених верствах цілої Европи і світова преса залюбки описувала події з визвольної боротьби Греків. Однакож не треба забувати, що були це часи найчорнішої реакції, що панувала власне тоді в Европі по великій француській революції і по побореню Наполеона І-го. Зокрема Росія й Австрія стояли на становищі, що Греки повстали проти свого законного монарха, то і як же таким бунтівникам помагати?

І тому, коли скликано в р. 1822 конґрес до Верони, то представники европейських урядів не хотіли приймити делеґатів Греції і заявили, що хоч є бажана поправа долі Греків в Туреччині, одначе їх повстання проти законної влади треба осудити.

Але іншої думки був анґлійський міністер справ заграничних, Юрій Кенінґ. Він підпомагав грецьке повстання і морально і грошево, а іменно в особі провідника того повстання і знаного патріота **Маврокордата,** оборонця твердині Місолюнґі (в роках 1821—1823). Він післав тій кріпости на підмогу знаного анґлійського поета і геленофіла **Байрона,** а то з корпусом добровольців. Сама участь Байрона у визвольній боротьбі Греків піднесла їх справу дуже високо в опінії світа, але підчас другої облоги тої кріпости Місолюнґі (1824—1826) Байрон сам там умер.

Туреччина, покинена Анґлією пішла за радою знаного австрійського дипльомата **Метерніха** (ми назвалиб його тепер „чорносотенцем") і покликала собі на допомогу свого васаля (підчиненого) князя Єгипту Мегмеда Алі, даючи йому за ту допомогу грецький остров Крету (1824 р.). Він вислав свого сина Ібрагіма з великою фльотою й армією, котру цей у січні 1825 р. висадив у Мореї на сушу і почав наближатися до столиці грецького революційного уряду, Навплії. Однакож рішуча постава Анґлії уратувала грецьку справу.

З кінцем 1825 р. став російським царем Микола І., а Кенінґ признав конечність порозуміння з Росією, до чого і Франція приступила. Ті держави підписали в квітні 1826 р. так званий петербурський протокол та зажадали від Туреччини територіяльної автономії для Греції, що зрештою признавала верховну владу султана. Новий султан Магмуд III. і на це не годився, тимбільше, що мілітарна акція пашів Ібрагіма і Решида поставила Греків над краєм пропасти.

Турки відзискали назад Морею, здобули Атени і Акрополіс, і повстанцям лишилося в руках лише пару оборонних замків, та ще крім того бракувало їм муніції, харчів і грошей. Страшна різня, котрої допустилися Турки по здобуттю кріпости Місолюнґі, стала причиною, що три европейські держави, Анґлія, Росія і Франція, вислали свої фльоти до Греції.

Ішло лише про завдання страху султанови, так, щоб він признав бодай автономію Грекам. Війни властиво Туреччині не видано і лише припадково (внаслідок вистрілу гармати на однім з кораблів) прийшло до морської битви під Наваріном (1827), в котрій турецьку фльоту цілком знищено. По тій битві зірвала Туреччина зносини з тими державами. Уже на другий рік відобрала Франція Туркам Морею, а Росія, побивши їх у 1829 р., приневолила їх, що в адріянопільським договорі признали самостійність Греції, так, як цього зажадали союзні держави на лондонскій конференції.

Отже Греція стала самостійною державою, але дуже малою, бо мала, як уже зазначено, лише 750,000 людности. Бракувало їй Тесалії, найбагатшої грецької країни, як і Крети, найбільшого грецького острова. Признаний тій державі край був знищений і вилюднений десятилітньою війною та обтяжений державним довгом, затягненим у 1824—1825 році.

Греки були народом рільників, моряків та воєвників, що мав демократичні звичаї, але привик був ґрупуватись довкруги поодиноких, так сказати, реґіональних провідників, з чого виходила так добре знана українській революції отаманщина, котру не легко було опанувати і по признанню державної самостійности.

Зпочатку правив тою державою в деспотичний спосіб Капо д'Істріяс, бувший царський міністер, котрий не жалував Грекам таких лайок як: „Ви всі розбійники і брехуни"!

Вкінці Греки вбили його (в 1831 р.), а великі держави післали їм на короля Оттона, сина баварського короля. Було це 1832 року, але доперва 1844 р. по військовій революції надав він Грекам конституцію з двопалатним парляментом.

Грецкий нарід мусів ужити цілого століття в ціли залюднення винищеного краю, піднесення господарки та повільного побільшення державної території. Заходом великого грецького патріота Венцельоса стала Греція републикою, але тепер знову стає королівством.

Не є тут нашим завданням представляти хочби й коротко історію самостійної грецької держави. Ми дали тут лише короткий начерк визвольних змагань Греків, котрі, як бачимо, вже по 10 роках здобули самостійність, хоч і не соборність. Їм пішло у всякомі разі лекше ніж Полякам, котрі мусіли змагатися за свою свободу більше як сто двацять літ.

Крім велиезних жертв у людях, принесених у часі того боєвого грецького десятиліття, допомогли Грекам чужі великі держави. У них грали ролю і взаїмне суперництво, але також великі ідейні мотиви. Однак і вони викликані були пропаґандою. Дивним дивом Греки самі мало тою пропаґандою занимались. Її робили чужі, робили школи в культурних краях, де вчено старогрецького письменства та історії. І тому то, коли самі Греки вхопили за зброю, культурний світ радо поспішив їм на поміч.

Про Україну та її історію в школах культурних европейських та американських народів не вчать. Тому український нарід мусить сам розвинути **якнайсильнішу пропаґанду** про себе, коли хоче, щоб і йому народи помогли в здобуттю кращої долі. Однакож українські патріоти не смінють лищ оглядатись один на одного при тій роботі. Хай кождий сам від себе робить пропаґанду, де лише може, корисною працею. А корисний вислід мусить прийти.

Д-р Кирило Трильовський.

Ярослав Гашек.

ЗАРОЗУМІЛИЙ КІТ БОБЕШ

—o—

Зарозумілий кіт звався Бобеш.

Не знаю, як він прийшов до цього імени й таксамо я не поінформований про те, як вони прийшли до цього кота. Бобеш виглядав величаво й коли приходили гості, він сідав на стіл між панею дому й гостем. Робив це тому, що був переконаний, що хто на нього гляне, мусить сказати: „Що за прекрасний кіт!"

Бо кіт Бобеш був зарозумілий. Очевидно, це дуже погана прикмета, але котови мусимо вибачити, так, як не гнівалися на нього домашні, коли він сидів на туалеті й довго приглядався собі в зеркалі.

Коли кіт Бобеш кінчав свою туалету, приходила звичайно дочка його господаря, зганяла його й зараз робила те саме, що Бобеш. Вона чесала й закручувала собі волосся, але це тревало куди довше й було звязане з цілою низкою причандалів, що дуже інтриґували Бобеша.

Там були коробки з пудром, які він знав іще з того часу, коли був іще маленьким котиком і бавився ними, мов мячиками. Там стояв теж флякон з запахом, що пригадував йому боз і травень. Давним-давно він трутив цей флякон на себе і мав цілий місяць роботу, поки не злизав з себе останньої каплі перфуми. Одного разу, коли він іще був молодий і легкодушний, скочив він на шафу й проходжувався між склянками й порцеляновими скляночками, з яких кілька впало жертвою його необережности. Тоді він іще не був як слід освідомлений про свою красу. Щойно його пані, що звикла говорити „наш прекрасний Бобеш", освідомила його в тому напрямі. Піднявши хвіст угору, отираючися тілом об меблі, він ходив від одного члена родини до другого й з кожним днем ставав більше зарозумілий, поки не прийшов до глибокого переконання про свою виїмкову ціну. Він зробився гордий і накидувався свойому панови й окруженню з своїми лестощами. Зправила він не звертав уваги на похвали, але деколи не міг укрити свого самовдоволення, коли почув: „Ах, ваш Бобеш, це прекрасний кіт! Такого гарного кота я зроду не бачив!" Тоді він на хвилину затрачав свою неприступність, підіймав хвіст і отирався об гостя. Та зараз він себе опановував: його зарозумілість і роблена байдужність перемагали. Він сідав тоді на вікно й, ніби дивлячися на вулицю, думав про те, що це булоб собі цікаве, якби він так сів на високій кольоні серед міської площі й усі прохожі мусіли дивитися на нього й захоплюватися його красою.

Що йому там, що дома всі його хвалили й навипередки йому догоджували? Що йому з того, коли там за вікном пливе життя, люди ходять, а нікому не впаде на думку, що тут, на другому поверсі живе кіт, якому нема пари в цілому світі?

Ведений своїми міркуваннями, використав кіт Бобеш відхилені двері в кухні й одної днини опинився на стриху, а відтіля вибіг на кришу сусіднього дому, де сховався за комином і думав про те, яке враження викличе його поява у великому світі. Був якраз вечір і на небі появився місячний серп. Ніч опустилася на криші домів.

На протилежній криші виринула зразу голова, а потім дві передні лапки. Якась чужа кітка висунулася з кришевого віконця. Оглянулась обережно довкола і — гоп, сіла собі на придашку, напроти кота Бобеша. Тільки вузенька вуличка розділювала їх від себе.

„Позвольте", мявкнула вона до Бобеша. „Відкіля це ви були ласкаві прийти?"

„Чи маю їй відповісти?" — думав зарозумілий кіт. Щойно по хвилині відповів: „З сусідньої камяниці".

„Ах, там, може тямите, мешкав жовто-сірий кіт", мявкнула кітка з жалем. „Такого гарного кота ще світ цілий не бачив".

„Ви є гуска!" — відповів люто кіт Бобеш.

„Ви не можете собі уявити", говорила кітка далі, „який він був гарний. Називався Папі. В сусідній вулиці зїли нещасного". І кітка мявкнула жалісно.

„Добре йому так", сказав зарозумілий кіт. „А другого кота ви не знали?"

„Так, любий пане, я знала чорного кота з сусідства. Він був такий великий, як ви, але кращий".

„Як?" — мявкнув Бобеш. „Усвідоміть собі, з ким ви говорите!"

„Вірте мені, він був прекрасний", мявкала далі кітка. „Ввесь чорний. Я бачила нещасного, як чортики на різдвяному ярмарку зловили його й стягли з нього шкіру. Ах, любий пане, ці два гарні коти до смерти не зійдуть мені з памяти. Таких котів уже ніколи не буде!"

„Ви є гуска!" — крикнув Бобеш. „Гляньте на мене! Кажуть, що я расовий анґора". Він сидів у місячному сяйві в усій величі своєї зарозумілости.

„У вас куди коротша шерсть, любий пане", відповіла кітка, „й ви мені не подобаєтеся".

„Ви є божевільні" — мявкнув кіт Бобещ понервований. „Я маю закоротку шерсть? Але я бачу, що я себе недоціню, коли говорю з такою кіткою, як ви. Виж малі, шерсть покриває насилу вашу шкіру, так, що припускаю навіть, що ви мали пархи!"

Кіт Бобеш відвернувся обурений і скочив на сусідню кришу, залишаючи роздразнену кітку, що мявкала вслід за ним: „Ви помиляєтеся, я ніколи не мала пархів. Ви — берхун!"

Але кіт Бобеш не слухав. Перескакував з криші на кришу й, скочивши з найнижчої криші на вулицю, побіг у місто. Коли він зіскакував, бачив його один знайомий, що бував у гостях у його пана. Від тої хвилини пропав слід по зарозумілому коті Бобеші й нам лишаються одні тільки припущення на тему його долі! З усіх їх найправдоподібніші два: перше, що багато людей не люблять котів з упередження, а друге, що ті ненависні люди гарбують шкіру зарозумілих, таких, як Бобеш.

Переклав **М.**

У 1759. році, коли вже здавалося, що воєнне щастя покинуло короля Фридриха Великого, хотів здезертирувати один із його вояків. Вояка зловили та привели перед короля, щоб присуд видав сам володар.

— Чому ти хотів здезертирувати? — спитався король.

— Тому, що справи вашої королівської величности стоять дуже погано, — відповів із жалем вояк.

Король хвилиночку подумав і сказав:

— Раджу тобі ще тиждень підіждати. Коли моє положення і далі буде таке погане, то оба разом здезертируємо!

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

І. К., Гемтремк, Міш. — Такі самі відчити відбуваються по ріжних місцевостях. І говориться всюди на тусаму тему. Що відчит був, про це знати з оголошень, а до ґазети треба ще зокрема подавати тільки тоді, коли були на нім виголошені якісь нові думки, якийсь новий підхід до справ.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Листопадове Свято.

В цьогорічнім Листопадовім Святі взяли участь: громада при укр.-прав. церкві, Тов. Запорозька Січ, Сестриццтво Неп. Зач. Пр. Д. Марії, від. 29 Союза Українок, Українська Банда, Хор „Боян", від. 1 ОДВУ, Клюб Молоді хлопців і дівчат. Зазначимо, що не всі товариства зголосили свою участь.

Свято відбулося в неділю, дня 3 листопада. Розпочалося панахидою в церкві, яку відправив о. В. Каськів. Вечором відбувся святочний концерт у церковній галі. Вступне слово про значіння Першого Листопада виголосив о. Каськів. Хор „Боян" під дириґентурою о. Каськова відспівав низку пісень, які були переплітувані декламаціями М. Фірмана, Анни Камфоняк, Анни Ганчарик. Святочний реферат виголосив гром. Мартин Проборівський.

Другу частину концерту виконала Українська Банда. Програма складалася з композицій Ярославенка, Гайворонського та опрацьовань Еделмана і Лаврендайна. І тут були декламації, які віддали: Яків Проциішин, Володимир Тепер і Ярослав Гук. Всі вони були дібрані до торжественної хвилі й мали боєвий характер. Про героїв говорив Семен Мостецький. Кінцеве слово мав о. Каськів. При кінці банда відограла „Ще не вмерла".

Чистий дохід зі свята виносив $45.26, який вислано до Обєднання з таким призначенням: $15 інваліди, $15 визвольна боротьба, $15.26 політичні вязні.

---o---

НЮАРК, Н. ДЖ.

Нюарським большевикам — у відповідь.

На днях місцеві відділи У. Н. Союза одержали реєстровані листи, в яких товариство „Єдність", жіноче товариство Лесі Українки і відділ Української Секції Міжнародного Робітнього Ордену запрошують Союзовців, щоб „обмінялись з ними думками" в справах проти війни, фашизму, соціяльного обезпечення і т. д. Хочуть скликувати разом віче, на якім виступили би бесідники від усіх тих організацій, що дадуть на це згоду.

Дуже нас здивувало, що большевики віднеслися тепер до тих, яких називали темняками, петлюрівською бандою і т. п. І подивляємо їх брак усякого сорому, що мають відвагу писати до нас, хоч знають, що вони є для нас московськими наймитами, яких не зворушила навіть смерть міліонів наших селян на Україні, що вигинули з голоду і большевицьких переслідувань. До них не промовила і смерть такого заслуженого українського вченого як проф. М. Грушевський. На них не подіяла навіть траґедія письменника Крушельницького, що пішов на службу Совєтам з жінкою і дітьми і там пізнав доперва пястук московсько - большевицького хама і варвара. Ми заявляємо, що підемо і з тими, що нас тепер взивають до спільного фронту, але тоді, коли вони станууть з нами в один ряд до могучого протесту проти Москви, проти винищування нею українських селян і робітників і української інтеліґенції. Ми підемо разом, коли ті, що нас взивають до обєднання, публично відречуться служби червоній Москві, що поневолює Україну.

Наша іміґрація на чолі з нашим Обєднанням повела велику протестаційну акцію проти гнобителів України. Питаємо: а де були тоді ті, що нас взивають тепер до спільної праці? Чи не наймали вони тоді всю міжнародню зграю, щоби розбивати наші віча і протестаційні походи, що були звернені проти Варшави й Москви? А як наших селян катовано на наших землях під Польщею підчас „пацифікації", то не піднісся голос в їх обороні з боку „робітничо-селянської" влади в Москві чи в Києві. Ніхто не запротестував перед Пілсудським. Зате на іменини Пілсудського побіг совєтський амбасадор желати йому „Многая літа!"

Ми розуміємо, чому большевики звертаються тепер до нас і хочуть творити спільний фронт. Лишилися сараки без армії. Осталися самі ґенерали.

Ми розуміємо добре справу соціяльного обезпечення і інші справи. До червоних не підемо розуму набирати, бо там його нема. Крім того, большевиків не беремо уже за серіозних противників. Нарід уже на них пізнався. Тому раджу нашим большевикам піти за порадою, яку дає І. Сандуляк в своїй коляді, в якій співається:

А ви москвофіли,
Долярохапи,
Йдіть до Москви,
Пасти кози
І доїти цапи.

Іван Дубовий.

Пані (до нової наймички): — Ганю, мені залежить на цьому, щоб я мала добру наймичку, щоби розумілася на доброму тоні. Тому дам тобі підручник „Основи доброго тону", мусиш собі перечитати за вісім днів.

Наймичка: Добре, прошу пані, а чи пані могтимуть обійтися без цієї книжки такий довгий час?

---o---

— Чи ви вмієте грати в бриджа?

— Щож це ви таке питання завдаєте мені? Таж граю з вами вже пів години!

— Саме тому я питаюся!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за жовтень 1935 року.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Дзвінка Ольга.
В. 7. Решетар Марія.
В. 15. Баландій Вікторія.
В. 25. Лилик Стефан, Бодруг Марія.
В. 36. Легка Мелянія.
В. 39. Намісняк Анна.
В. 45. Пик Мартин.
В. 64. Атаманець Семен.
В. 65. Прокопик Семен.
В. 67. Демчак Володимир, Гузій Софія.
В. 72. Андрейко Софія.
В. 84. Дудко Фльорентина.
В. 90. Якимик Анна.
В. 92. Білозір Марія.
В. 94. Ґалиш Софія.
Б. 97. Тинг Т. Юлія.
В. 102. Петровський Йосиф.
В. 105. Березницький Олекса.
В. 109. Корба Йосифа, Ленгель Іван.
В. 115. Скубяк Марія.
В. 126. Різнів Анастасія.
В. 127. Чопик Володимир.
В. 130. Дячун Параня, Санк Антін.
В. 133. Залепський Григорій, Дудак Володимир.
В. 143. Монастирський Стефан.
В. 145. Крамар А. Володимир.
В. 147. Фариняк Іван, Ценкий Михайло.
В. 151. Турчин Марія.
В. 155. Романко Іван, Федчишин Анна, Бардаль Марія.
В. 158. Костій Марія, Костій Михайло, Бен Ева.
В. 163. Ґнойський Е. Віктор.
В. 176. Махник Іван.
В. 187. Чупрун Марія.
В. 200. Семенюк Константин, Семенюк Павлина.
В. 204. Осадчук Михайло, Назар Семен.
В. 206. Проборовська Анна.
Б. 207. Сельський Іван.
В. 213. Жирий Іван, Пашечник Петро.
В. 223. Мазур Марія.
В. 229. Кость Йосиф.
В. 234. Скоренький Анна.
В. 237. Вовк Марія.
Б. 239. Процько Іван, Росолович Іван.
В. 247. Процак Іван.
В. 253. Хомин Стефан.
В. 260. Будованець Марія.
В. 262. Баволяк Данило.
В. 275. Войтович Юлія, Сосульська Михалина, Сосульська Марія.
Б. 278. Ґриґулич Софія.
В. 288. о. Колтуцький Михайло.
В. 292. Михальчук Петро, Яремій Катерина, Яремій Стефан, Степчук Теодор, Осейчук Стефан.
В. 296. Зорена Перл, Карсон Софія.
В. 338. Мазур Анна.
В. 357. Клапко Григорій.
В. 359. Куйбіда Анна, Жухович Іван.
Б. 361. Бережанський Михайло, Паламар Семен, Петровський Стефан, Клементій Розалія, Самбір Анна, Бандуровська Софія, Гуцалюк Ольга, Похмурський Ілько, Мельник Іван.
В. 364. Толочкевич Анастасія.
В. 367. Кліпс Михайло.
В. 369. Польський Болеслав.
В. 371. Ґарцула Василь.
В. 373. Ґромоцький Віктор, Томчук Катерина, Ґромоцька Анна.
В. 385. Бойко Володимир.
В. 396. Федьків Ольга.
В. 400. Моцько Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Клебан Йосиф, Петрончик Максим, Клебан Феня, Новак Фемій, Олесневич Теодор, Шаршон А. Петро.
В. 7. Артим Ева.
В. 9. Кормаш Текля, Кормаш Никола, Пелех Анна, Пелех Іван.
В. 13. Футулуйчук Василь, Футулуйчук Анастазія.
В. 25. Ґреґорій Павдовський.
В. 28. Дубіцький Франко, Бичко Анна.
В. 33. Бурдяк Анна.
Б. 37. Скоренька Анастазія, Палюк Франка, Бушка Маргарета.
В. 39. Пістон Марія, Параський Анна, Панчишин Михайло.
В. 40. Лихач Іван, Лихач Павлина.
В. 41. Морозович Михайло, Морозович Анастазія.
В. 42. Якимець Михайло.
В. 47. Копчак Тереса, Савицька Серафина.
В. 62. Семкович Петро.
Б. 63. Мілаца Михайло.
В. 74. Базилінський Никифор, Мудрак Василь, Ґеча Іван, Мундзякевич Антін, Мудрак Никола, Мудрак Василь.
В. 78. Мацовська Юлія, Виняр Іван Варищак Олекса, Ленов Іван, Фіняк Яків.
В. 81. Шуба Михайло, Дмитрів Тома, Колодницький Теодор.
В. 85. Мадай Василь, Латоська Анна, Мадай Іван, Мадай Василь, Мадай Марія, Корницький Василь, Паращук Данило, Лотоцький Йосиф. Лотоцька Марія, Лотоцький Андрій.
В. 96. Ціміхуд Стефан, Котула Василь, Деленько Петро.
В. 100. Андрусяк Василь.
В. 102. Лурет Іван.
В. 105. Фучка Іван.
В. 122. Шура Станислав, Шура Марія, Оляр Константин, Шура Стефан, Заславський Кондрат.
В. 123. Перун Михайло, Драган Розалія, Драган Дмитро.
Б. 130. Сенька Кароль, Сенька Анастазія.
В. 133. Будник Антін.
Б. 135. Цапар Марія.
В. 155. Жайлик Ілько.
В. 158. Корнова Марія.
В. 208. Стаднир Анастазія, Стаднир Ольга.
В. 210. Плескун Олекса, Завадовський Стефан, Шиманський Мечислав, Шиманський Федько.
В. 217. Плекан Марія, Плекан Микола.
В. 219. Атаманець Іван.
В. 223. Стебелінський Семен, Стебелінська Ксеня, Процяк Йосиф, Нагребецький Михайло.
В. 229. Савкулич Петро, Мозеко Олекса, Мозеко Анна.
В. 234. Ях Мартин.
В. 238. Оверко Володимир.
В. 245. Гасій Барвара, Гасій Василь.
В. 251. Гацула Никола.
В. 259. Мочиловський Стефан.
В. 266. Бабій Іван.
В. 268. Кірницька Анна.
В. 270. Ленчук Никола, Ленчук Парасьа, Ленчук Семко.
В. 276. Коруна Явдохія, Хомош Марія, Гриневич Лесьо, Задорожний Іван.
В. 288. Мурикін Юрій.
В. 292. Ворко Теодор, Йристай Роман, Баговецька Марія.
В. 300. Гавриляк Михайло, Тиркала Іван, Столиця Олекса, Кітка Петро, Яцинич Яким, Бендзар Василь.
В. 301. Дідух Петро, Тарнович Юліян.
В. 316. Юрків Михайло.
В. 317. Мариняк Йосиф.
В. 326. Мечніковський Станислав, Слюсар Марія, Мечніковський Станислав, Слюсар Яків, Гуральчук Мартин.
В. 336. Вельган Петро.
В. 352. Лема Петро.
В. 361. Боднарчук Стефан.
В. 365. Мичак Марія, Мичак Кость, Грицай Теодор, Бартник Яків, Ходан Іван, Грицай Кароль.
В. 371. Порман Ольга.
В. 375. Мусяль Петро.
В. 385. Менюк Дмитро, Бородай Йосиф, Бородай Анастазія, Дюк Пилип, Романюк Стефан.
В. 388. Тимон Петро.
В. 390. Грамошак Анна, Грамошак Юрій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Б. 16. Півоварчук Іван.
В. 42. Решетар Лука.
В. 79. о. Журавецький Петро.
В. 142. Яворський Франко.
В. 159. Ткачук Анна.
320. Подгорняк Ґреґорій, Подгорняк Елизавета.
В. 332. Каштанюк А. Павлина, Каштанюк Іван.
В. 361. Гапа Марія.
Б. 388. Прийма Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 144. Шиманський Стефан.
В. 155. Петренька Анна.
В. 247. Процак Петро.
В. 336. Кухарешин Стефан.
В. 390. Каламін Іван.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В.	28.	1	членів.
В.	65.	1	„
В.	67.	1	„
В.	73.	2	„
В.	106.	1	„
Б.	134.	1	„
В.	151.	1	„
В.	189.	2	„
В.	221.	2	„
В.	361.	1	„
В.	384.	1	„

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Амбіцький Стефан, Амбіцька Параскевія, Химяк Василь, Федак Нетій, Ґіґович Йосифа, Кропиляк Стефан, Лазовський Іван, Полиняк Василь, Тарас Михайло, Мацейовський Михайло, Полиняк Марія, Амбіцький Михайло.
В. 7. Стіцовян Людвіґа, Стіцовян Володимир.
В. 9. Деманович Прокоп, Панчишин Марія, Драґущак Михайло.
В. 21. Мартинів Текля.
В. 22. Каня Павло.
Б. 24. Ґуркевич Йосиф.
В. 27. Штанимер Михайло, Ґраняк Петро, Фанґа Ілько, Творищук Іван, Кулиба Василь.
В. 29. Гривняк Іван, Ґрозьо Стефан.
В. 30. Клос Анна.
В. 33. Білас Розалія, Демкович Марія, Чайковська Катерина.
В. 39. Хомяк Анна, Кондрасевич Тома.
В. 52. Рабець Юрій.
В. 53. Климко Стефан.
В. 56. Солецький Павло.
В. 62. Баґінський Франко, Баґінський Володимир.
В. 64. Ничка Семен.
В. 73. Морин Іван.
В. 81. Ліщинський Стефан.
В. 82. Шилак Розалія.
В. 83. Миронів Анеля, Миронів Іван, Миронів Прокоп, Миронів Марія.
В. 88. Юхацька Марія, Микитка Іван, Шеґда Ольга, Кужнєвич Елсій, Масаруш Семен.
В. 93. Кравець Семен.
В. 96. Товарницька Йосифа, Шурко Йосиф.
В. 97. Грубняк Анна С.
В. 99. Федів Петро.
В. 102. Карпінець Павло.
В. 104. Ваверчак Володимир.
Б. 106. Фтомин Стефан.
В. 124. Драбець Йосиф, Щербатій Никола, Легкий Михайло.
В. 130. Одинська Ірина, Кецька Василь, Кецька Евдохія, Одинський Василь, Купчак Бронислава, Купчак Михайло, Кецька Теодор.
В. 132. Дудик Терентій, Дудик Анастазія, Білінська Флоренс.
В. 135. Голобінько Марія, Голобінько Григорій.
В. 137. Кольнос Юлія.
В. 139. Бартошук Михайло.
В. 155. Олійник Анастазія.
В. 159. Духняк Михайло.
В. 161. Гречун Ева, Костик Іван, Владичок Катерина, Багор Марія, Бахор Ігнатій, Гречун Теодор, Владичок Никола, Михальський Франко.
В. 165. Білик Олена.
В. 167. Корнова Михайло, Корнова Магдалина.
В. 168. Демкович Іван, Дячишин Павлина, Гузар Михайло, Маник Гася.
В. 169. Буч Ева, Федьків Юрій, Марак Анна, Марак Матвій.
В. 170. Пасичняк Василь.
В. 176. Вархолик Михайло, Харидчак Петро, Добжанський Іван, Семкович Лука.
В. 180. Шпак Анна.
В. 186. Оквер Іван, Сухення Фемя, Поступак Стефан, Сімонс Марія.
В. 189. Катинська Стефанія.
В. 195. Михальчек Михайло.
В. 200. Каспир Пилип.
В. 201. Борецька Анна, Невегловський Петро.
В. 208. Ковальчик Петро.
В. 217. Матковська Марія.
В. 218. Бурій Іван, Бура Анастазія.
В. 220. Блідий Стефанія.
В. 221. Чорнопеський Філікс.
В. 225. Кондрат Теодор.
Б. 229. Крупа Никола, Дочич Петро, Ізак Григорій, Ізак Елизавета, Малик Михайло, Малик Розалія.
В. 230. Масливий Теодор, Горбаль Явдоха, Горбаль Теодор, Яслик Марія, Кафаро Анастазія.
В. 243. Войцеховська Аннетта, Співак Михайло.
В. 245. Браток Микола, Гулгун Марія.
В. 247. Білик Михайло, Білик Стефан, Білик Іван.
В. 252. Федорів Марія, Федорів Петро, Новодворський Стефан, Новодворська Олена.
Б. 253. Сорока Марія.
В. 255. Кочержик Марія.
В. 259. Горін Іван.
В. 260. Проник Анна, Проник Катерина.
В. 266. Гулик Люба, Сивик Стефан.
В. 270. Коваль Василь, Панас Марія.
В. 276. Делинько Марія, Синютка Григорій, Столяр Юстина.
В. 277. Михулицький Теодор.
В. 285. Забич Никола.
В. 295. Корпіта Григорій, Корпіта Марія.
В. 304. Ваврів Йосиф.
В. 307. Прус Анастазія, Прус Петро, Бабій Марія.
В. 316. Зарецький Іван.
В. 324. Зинюк Анна, Зинюк Теодор.
В. 326. Сеньків Володимир.
В. 327. Катало Володимир.
В. 332. Кольчицька Йосифа.
В. 338. Вожняк Андрій, Вожняк Андрій, Крицький Андрій, Крицька Марія, Крицька Анна.
В. 339. Барна Іван.
В. 361. Ґловацький Михайло, Лищишин Ольга, Василишин Данило, Ґлавоцька Марія, Осоховська Анна, Катулька Григорій, Хома Антін, Семан Іван В., Реперович Владислав, Мищук Іван, Хитрик Ксеня, Катулька Марія, Катулька Катерина, Катулька Юлія, Катулька Катерина, Кур Іван, Мединський Дмитро, Лапій Лена, Лапій Володимир, Катулька Йосиф.
В. 363. Йонгквіст Марія, Пилипів Станислав, Нот Анна Е.
В. 365. Горват Текля, Горват Марія, Якубишин Бартко, Стефанов Федор.
В. 367. Петрик Анна, Петрик Теодор, Петрик Стефан, Петрик Зофія.
В. 370. Концевич Василь.
В. 371. Процик Текля, Процик Никола.
В. 379. Ониськів Григорій.
В. 384. Сирота Йосиф, Стехна Анна, Судяк Марія, Малецький Тома.
В. 385. Василевич Ілько, Василевич Марія, Кнутсон Елинора.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Пухир Семен.
В. 73. Ворона Іван.
Б. 76. Півоварчик Іван.
В. 87. Вайда Анна.
В. 189. Прокопчук Михайло.
В. 248. Прийма Ольга.
В. 273. Гапа Марія.
В. 377. Галоський Антін, Галоський Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 99. Зомчак Никола.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 144. Шиманський Стефан.
В. 155. Петренька Анна.
В. 247. Процак Петро.
В. 336. Кухаришин Стефан.
В. 390. Каламін Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 210. Струк Григорій.
Б. 213. Пашечник Петро.
В. 373. Ґромницький Віктор.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 50. Смола Григорій.
В. 70. Пацала Теодор.
В. 106. Стиранка Панько.
В. 146. Бугай Анна.
Б. 200. Костів Никола.
В. 217. Мазурик Марко.
В. 239. Павлиш Олекса.
В. 257. Костефка Стефан.
В. 259. Скородинська Варвара.
Б. 300. Шаліній Михайло.
В. 332. Бригіда Іван.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком жовтня 1935 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	20,950
В місяци жовтні 1935 р. принято нових	96
В місяци жовтні 1935 р. принято наново	146
В місяци жовтні 1935 р. принято з переступними листами	11
В місяци жовтні 1935 р. принято з інших кляс	7
В місяци жовтні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	14
Разом	21,224
В місяци жовтні 1935 р. суспендовано	215
В місяци жовтні 1935 р. відійшли з переступними листами	9
В місяци жовтні 1935 р. відійшли до інших кляс	7
В місяци жовтні 1935 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	14
В місяци жовтні 1935 р. відійшли на безплатне продовж.	1
В місяци жовтні 1935 р. відійшли зі зворотом в готівці	3
В місяци жовтні 1935 р. померли	11
Разом	260
З кінцем жовтня 1935 р. в У. Н. С. було дорослих членів	20,964

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	2
В клясі А.	на $ 250	20
В клясі А.А.	на $ 500	230
В клясі В.	на $ 750	39
В клясі С.	на $1000	535
В клясі В.В.	на $1500	19
В клясі С.С.	на $2000	5

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	333
В клясі О-1000	на $1000	260
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	2
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	549
В клясі Р-1000	на $1000	400
В клясі Р-1500	на $1500	4
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	362
В клясі Е-1000	на $1000	149
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	—
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	652
В клясі W-1000	на $1000	1,888
В клясі W-1500	на $1500	4
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	4
В клясі Т- 250	на $ 250	247
В клясі Т- 500	на $ 500	4,372
В клясі Т- 750	на $ 750	676
В клясі Т-1000	на $1000	9.921
В клясі Т-1500	на $1500	217
В клясі Т-2000	на $2000	62
	Разом	20,964

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 7. Сіґлецька Олена.
В. 8. Мандзій Татіяна Анна.
В. 21. Білас Іван, Білас Петро.
В. 42. Ткач Ірина.
В. 44. Шеляк Анна, Шеляк Олена.
В. 45. Ганусей Марія, Галамага Віра О.
В. 63. Гаваль Марія, Гаваль Михайло.
В. 90. Якимик Розалія, Якимик Іван.
В. 120. Підганяк Емілія.
В. 151. Пипюк Тарас Гиргорій.
В. 158. Бен Марія.
В. 164. Пухир Ольга.
В. 165. Танасійчук Анастазія.
В. 170. Салюк Евген.
В. 200. Семенюк Марія, Семенюк Розалія.
В. 223. Фещак Іван.
В. 238. Костецька Олена.
В. 239. Чемей Теодор мол., Соха Михайло.
В. 292. Яремей Магдалина, Яремей Ольга.
В. 309. Дамжин Василь, Дамжин Теодор.
В. 330. Годівський Богдан, Спурза Стефан, Кравецький Нестор, Пальчинський Франц.
В. 338. Баран Марія.
В. 359. Копчух Катерина, Славута Анна.
Б. 383. Бабій Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Шольтис Йосиф, Шольтис Никола, Шольтис Павлина.
В. 81. Валеґа Анна, Шуба Ґільберт.
В. 85. Мадай Михайло, Мадай Андрій, Мадай Іван, Мадай Василь, Корнацький Едвард, Лотоцький Іван, Лотоцька Марія, Лотоцький Стефан, Лотоцька Сузанна.
В. 123. Драган Іван, Драган Йосиф, Драган Володимир, Шкерюк Михайло.
В. 218. Бурей Павлина Е.
В. 219. Атаманець Володимир.
В. 239. Процько Анна.
В. 245. Гасій Володимир.
В. 270. Ленчук Іван, Ленчук Стефан, Ленчук Тома, Ленчук Павло, Ленчук Марія.
В. 292. Баховецький Іван, Лишняк Евгенія.
В. 301. Дідух Петро.
В. 326. Мечніковська Вікторія, Мечніковська Бронислава, Сворен Василь, Сворен Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 22. Козак Михалина.
Б. 320. Семеньків Павло, Семеньків Йосиф.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 11. Борсук Розалія, Борсук Анна, Борсук Марія, Борсук Йосиф.
В. 39. Татусько Андрій, Татусько Марія, Татусько Анна, Татусько Генофа.
В. 88. Пристовський Стефан.
В. 97. Ґрубяк Франка.
В. 103. Березович Герріет, Березович Ірина.
В. 112. Винаровська Марія.
В. 120. Бац В. Володимир, Бац Розалія, Бац Іван, Миґаль Марія.
В. 123. Кузняк Володимир.
В. 130. Кичка Никола, Одинська Ірина.
В. 131. Доманчук Йосиф.
В. 132. Дудик Ґреґорій, Дудик Анна.
В. 151. Камак Катерина.
В. 165. Білик Данило.
В. 221. Чорнописький Володимир, Чорнописька Стефанія, Чорнописький Павло, Чорнописька Юлія.
Б. 255. Чула Володимир, Чула Михайло.
В. 285. Забич Василь, Забич Олена.
В. 308. Заяць Верка.
В. 339. Барна Йосиф.
В. 361.. Ґловоцький Андрій, Ґлавоцька Павлина, Катулька Йосиф, Катулька Ольга, Катулька Крестина, Катулька Емілія, Кошик Никола, Кіндель Анна, Кіндель Стефка, Осоховська Стефка, Сух Йосиф, Сух Михайло, Лапий Анна, Ляриван Ольга, Кушнір Василь.
В. 365. Якубишин Стефан.
В. 367. Петрик Михайло, Петрик Петро, Петрик Іван.
В. 371. Процик Олена.
В. 390. Пеленський Іван.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 7. Пухир Іван, Пухир Михайло.
В. 221. Козак Михалина.
Б. 337. Семеньків Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 2. Дзвінка Ольга.
В. 39. Намісняк Анна.
В. 45. Пик Мартин.
В. 64. Атаманець Семен.
В. 67. Демчук Володимир, Гузій Зофія.
Б. 72. Андрейко Зофія.
В. 102. Петрівський Йосиф.
В. 130. Сеньк Антін.
В. 145. Крамар А. Володимир.
В. 147. Фариняк Іван, Ценький Михайло.
В. 155. Романько Іван, Федчицин Анна, Бардаль Марія.
Б. 176. Махник Іван.
В. 206. Проборівська Анна.
В. 207. Сєлський Іван.
В. 229. Кость Йосиф.
В. 234. Скоренька Анна.
В. 247. Процак Іван.
В. 253. Хомин Стефан.
Б. 262. Баволяк Данило.
В. 275. Сосулська Марія, Сосулська Михалина.
В. 278. Марикин Зофія.
В. 292. Михальчук Петро, Осейчук Стефан, Степчук Теодор.
В. 357. Клапко Григорій.
В. 361. Гуцалюк Ольга, Кручковська Розалія.
В. 369. Полський Болеслав.
Б. 371. Гарцула Василь.
В. 385. Бойко Володимир.
В. 396. Федьків Ольга.
В. 400. Моцько Іван.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 374. Заяць Анна.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком жовтня 1935 р. було в У. Н. С. дітей членів	8,702
В місяци жовтні 1935 р. принято нових	37
В місяци жовтні 1935 р. принято наново	34
В місяци жовтні 1935 р. принято з переступними листами	3
Разом	8,776
В місяци жовтні 1935 р. суспендвано	56
В місяци жовтні 1935 р. відійшли з переступними листами	5
В місяци жовтні 1935 р. відійшли до старших членів УНС.	37
В місяци жовтні 1935 померли	1
Разом	99
З кінцем жовтня 1935 в У. Н. Союзі було дітей членів	8,677

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	6,972
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,705
Разом	8,677

У В А Г А,

котру кожний відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за жовтень 1935 року суспендованими, якщо бажають бути принятими наново в члени У. Н. Союза, повинні зголоситись до своїх відділів у протягу трицятьох (30) днів від дня опубликування отсього повідомлення про їх суспензу та заплатити залеглі вкладки й інші належитости секретарям своїх відділів. Коли цього не зроблять до трицятьох днів від дня отсього повідомлення, то опісля будуть автоматично виключені з відділу і з Союза та втратять усі членські права, запомоги і привілеї, з винятком тих прав, які є застережені в нових родах обезпечення. Такі самі права й обмеження відносяться також до тих членів, які на протязі жовтня 1935 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших правно існуючих відділів У. Н. Союза.

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 13-го листопада 1935 р.

Дм. Галичин, гол. рек. секр.

— До чорта, пане! Я двацять літ був між африканськими дикунами, а ніхто з них не сказав мені такого непристойного слова!

— А може ви їх добре не розуміли?

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

На визвольну боротьбу. — Звіт 11. відділу ОДВУ зі збірок на визвольну боротьбу.

Дня 21-го вересня члени 11-го відділу ОДВУ брали участь в концерті 1-шої сотні Укр. Січових Стрільців в Нюарку. При цій нагоді, а на поклик сот. Дмитра Чорнюка, пані Р. Ґельнер і М. Мельник перевели збірку на боєву акцію. Жертвували по $1: Д. Чорнюк і М. Вилявський; дрібними $9.28. Разом $11.28.

На відчиті в Савт Дірфілд, Масс., і околиці жертвували на лісту: І. Забавський $2; А. Янишин $1.50; по $1: О. Сільський, А. Мельник, Н. Н., І. Олійник, Т. Тимкович, М. Федорів; Т. Кашуба 50 ц.; дрібними $4.30. Разом $14.30.

На відчиті в Лудлов, Масс., і околиці жертвували: п. Андрусів $2; по $1: Д. Харко, Р. Федорів, К. Мельник, М. Босик; по 50 ц.: В. Босик, Т. Дебіль, А. Столяр, М. Пукіш, Г. Хомин, А. Поплавський, С. Гарасюк, К. Мищук, П. Михалевич; Семен Загайкевич з Спрінгфілд, Масс., $5; дрібними $4.10. Разом $19.60. Референтами на обох відчитах були члени відділу: Стефан Бучацький і панна Марія Попів з МУН.

В Ню Йорку жертвували на лісти: Стефан Ковбаснюк $10; по $5: М. Клюс, П. Ярема, П. Мельник, М. Боднар, пані Мандзій; по $2: С. Мельник мол., д-р І. Смит; по $1: М. Пізнак, Т. Скульський, Ф. Ґарфінкель, Б. Бравер, В. Бурин, М. Гуляґроцька, Т. Чоп. Разом $46. Збирали пані Р. Ґельнер і М. Мельник.

На лісту: В. Ґельнер $5; по $1: Б. Сітникоф, п. Ядловський, П. Липка, о. Весоловський, М. Першин, Л. Гнатів; по 50 ц.: Б. Гайдай, А. Пасічник, В. Артимовський, М. Пізнак, П. Корейко, В. Ярич, Д. Пільський, Н. К.; по 25 ц.: М. Биник, М. Кравчук, Й. Кокура, П. Зайц, М. Бутро, А. Артимовський. Разом $16.50. Збирали Р. Ґельнер і М. Мельник.

На лісту: М. Сербинський $10; по $5: Кулинич, О. Луців, А. Куцик, Н. Поліщук, Ф. Стеценко; по $1: Р. Красновська, Н. Лагавчик, А. Наконешна, Г. Олекса, Л. Филипчук; по 75 ц.: Т. Барна, Т. Петрів; по 50 ц.: Г. Калинчук, П. Беркета, А. Самсон, І. Левша; по 25 ц.: І. Лярентович, Н. Соняк, Г. Семенович. Разом $44.25. Збирав М. Сітницький.

На лісту жертвували: Антін Турин $20; І. Зайхнер $2; по $1: В. Стіґел, Й. Шевчук; п. Ґілета 50 ц. Разом $24.50. Збирав С. Бучацький.

На зборах відділу зложили по $10: Володимир Хоміцький, Н. Кравчук; по $5: К. Миронюк, І. Кобан, Т. Дутчак, П. Стахів, Я. Пшик; з каси відділу 11-го ОДВУ $100. Разом $145.

З пушок 11-го відділу ОДВУ: М. Мельник $7.53, А. Турин $5, І. Ґельнер $2.80, Р. Ґельнер $7; П. Свинчак $3.32, М. Сітницький $4.75, К. Чипіль $2.81, М. Теодорів $1.83, С. Бучацький $1, Я. Гутак $1, Т. Дутчак $1, В. Хомицький 53 ц., А. Кульбаба 85 ц. Разом $39.42.

Загальна сума $360.85.

За Управу: **В. Ґельнер**, гол.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

З ювилею на інвалідів.

З нагоди 25-літнього ювилею подружого співжиття громадян Луки і Євки Курцебів зібрано на інвалідів такі жертви по $1: Ірина Волянська, Юрко Татарчик; по 50 ц.: Анастасія Будай, Олекса Будай; дрібними $1.18. Разом відослано до Обєднання $4.18.

ФЕНІКСВИЛ, ПА.

На інвалідів.

З нагоди Листопадового Свята відправив о. Г. Цмайло в укр. греко-кат. церкві панахиду за борців, що полягли за волю України, взиваючи до жертв на інвалідів.

Зложили підчас панахиди: о. Г. Цмайло $2; по $1: пані Подсобінська, Дмитро Грабовський; по 50 ц.: П. Садівський, Н. Ступницький, М. Голка. Дрібними $4.37. Разом вислано до Обєднання $9.87.

За Уряд: **П. Садівський, А. Нечипор, Ф. Цюх.**

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

На інвалідів.

Стрілецький Гурток ч. 1. переслав через Обєднання $75 на інвалідів. На цю суму склались: чистий дохід з Листопадового Свята $54 і з розпродажу книжечок Курдидика п. з. „Дві години в домі українського інваліда" $21.

Управа Стр. Гуртка ч. 1.

КЕМПБЕЛ, О.

Рідним селам.

Спільний Комітет допомоги рідним селам вислав до Стефкови $53 на читальню і $38 до Вільшаниці. Гроші вислано комітетам згаданих сіл.

Призбирано: Зі спільної гостини дня 11. травня $24.75, Клюб Стефкова - Вільшаниця $14, Тов. Сокіл, від. 218 У. Н. Союза, $10, Клюб Горожанський $5, А Скубяк $6, І. Скубяк і М. Бурий по $5, А. Ханильчак, М. Стахура, Й. Когут, І. Ґринечко, С. Ґринечко по $2, Й. Сокіл, Й. Стахура, С. Стахура, Н. Корецький, І. Шубеляк, С. Сорока, М. Лабай, І. Клюсан С. Лобай, Ф. Кузенко, Мих. Клюс, Ів. А. Дрозда, М. Цибак, Ю. Присташ по $1, Мих. Мулярчик, І. Лисиґанич, Й. Устянівський по 50 ц. Разом $95.25. Кошти посилки $4.25.

Брати односільчани! Стараймося кождий від себе дати по цеголці, а певно в короткім часі повстане красна читальня в Стефкові.

За Комітет: **М. Стахура.**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. листопада. На збори має прибути кождий член і заплатити свою місячну вкладку. Напоминаємо довгуючих членів, щоб в тім місяци сповнили свій довг, щоб довгу не переносити на наступний рік. Як цього не сповнять будуть суспендовані. Просимо дорослих дітей, щоб переходили до старших членів, бо чим довше будуть спізнятися, тим більше мусять платити. Так само котрі родичі не мають своїх дітей в У. Н. Союзі, щоб цього місяця вписали. Хто ще не є членом У. Н. Союза, щоб цього місяця вписався. — А. Скоципець, предс.; Н. Кіра, кас.; І. Маркович, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Йосафата, від. 217, подає до відома всім своїх місцевим і позамісцевим членам, що місячні збори відбудуться у вівторок, 19. листопада, точно в годині 7:30 ввечір, в гали де звичайно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо важні справи до вирішення. Довгуючі члени мають прийти й вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Повідомляємо тих членів, котрі ще остаються в старих родах обезпечення до цього часу, щоб прийшли і принесли свої старі грамоти, та підписали аплікацію на зміну до нового роду, бо ще мають спеціяльну нагоду в цім місяци це зробити. Котрий член занедбає цю нагоду, щоб потім не жалувався. На цих зборах будемо номінувати кондидатів на новий уряд на 1936 рік. Член, котрий не буде приявний на зборах, то з ним відділ поступить так, як постановляє ухвала. — А. Іванів, секр.

Годі було.

Жінка: Це вже переходить усі межі! В третій годині рано приводить тебе додому поліцай! То ти не міг прийти в десятій годині, так, як був обіцяв?

Чоловік: Гм, в десятій поліцай не мав іще часу!

Пояснив.

— То цікаве, що ти маєш чорне волосся, а твоя сестричка ясноволоса?

— Бо я народився, ще заки моя мама перефарбувала собі волосся!

Між студентами.

— Чи ти дістав яку вістку з дому?

— Ні, ні цента!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТАРЗАН І ОГНЕННІ БОГИ.

(29)

Загадочний пястук, що махнув попри плече Джовнса, вдарив більшого з двох напасників у щоку так сильно, що цей упав на землю. У той самий момент Джовнс дав собі раду з меншим. Стоячи над ними, Джовнс тепер побачив жилавого чоловіка, що собі стояв над зваленими на землю противниками й посміхався.

„Віддаймо їх під опіку поліції", сказав Джовнс. „Ні", сказав чужинець, „то не добре". Він підняв більшого драбугу на ноги, а потім одним ударом кулака знов вибив його з памяти. І це він робив так довго, поки той підносився на ноги.

Потім він узявся до Араба й зробив йому таке саме. „Я думаю, що відтепер вони поправляться", він сказав. Д-р Джовнс подав йому руку. „Дякую вам за вратування мене з руки тих, а може й від смерти". „Гаразд. Забудьте про це", сказав чужинець, усміхаючись.

„Як моє вухо не помиляється", говорив Джовнс, „то ви походите з Ню Йорку". „Правда", сказав той". „З самого серця Ню Йорку. Називаюся Томі Волш. Був колись кулачним борцем, був простим жовніром у чужинецькім леґіоні в Франції, а тепер я жовнір, що шукає пригод та готов на все".

Мала помилка.

— Тату, дідо якийсь дивак: він їсть табаку.

— Що тобі впало в голову?

— А от він казав, що табака — це його хліб насущний.